

Paleoökológiai vizsgálatok a Tétényi-fennsík bádeni Mollusca faunáján

Papp Balázs III. évf. PTE TTK

Témavezetők: **Konrád Gyula PhD** tanszékvezető egyetemi docens
PTE Földtani Tanszék
Dulai Alfréd PhD főosztályvezető-helyettes
Magyar Természettudományi Múzeum, Föld- és Őslénytani tár

A Tétényi-fennsíkon lerakódott bádeni lajtamészke régóta áll a paleontológiai kutatások középpontjában. Dolgozatomban két, egymáshoz viszonylag közeli feltárás Mollusca faunáját dolgoztam fel, értékeltem paleoökológiai és biosztratigráfiai szempontból, kimutatva a köztük fennálló különbségeket. Vizsgáltam továbbá a befoglaló kőzet üledékföldtani jellemzőit, úgymint a CaCO_3 -tartalmát, a sziliciklasztos rész szemcseeloszlását, valamint meghatároztam az azt alkotó gyakoribb nehézásványokat.

Az ősmaradványok egy részét egy útbevágásból gyűjtöttem a budapesti Szoborpark mellett, a másik részét az út szemközti oldaláról, egy építkezés során kiásott törmelékből.

A fauna korát, a bennük található ősmaradványok alapján, mindkét esetben egyértelműen felső-bádenire tettem. Táplálkozás és vízmélység tekintetében nincs lényeges különbség a két fauna közt. Zömmel sekélytengeri filtráló alakokkal találkozunk, ám az *Ostrea* félék jelenléte, és a befoglaló kőzetben a durva frakció magasabb részaránya utalhat az építkezésnél sekélyebb vízi környezetre. Az útbevágásból gyűjtött faunában túlsúlyban vannak a beásó életmódot folytató alakok, taxonómiai összetételében dominál a *Heterodonta* alosztály, az építkezésnél ezzel szemben a szesszilis életmód folytató fajok dominálnak, taxonómiai összetételét tekintve túlsúlyban vannak a *Pteriomoorphia* alosztályba tartozó alakok.

Mindezek alapján arra a következtetésre jutottam, hogy az egykori aljzat az építkezésnél szilárdabb lehetett, mint az útbevágásból gyűjtött fauna esetében, az egykori vízmélységben, ha volt is különbség, korántsem lehetett jelentős ilyen kis távolságon belül és csak másodlagos szerephez juthatott a különbségek kialakulásában.